

24 Ιουνίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΨΑΘΑΡΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 5/93, 14/93)

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Δεν προβλέπεται στους Κανονισμούς υποχρέωση αναζήτησης συστάσεων — Δεν ισχύουν αναλογικά οι νομολογιακές αρχές αναφορικά με τις συστάσεις δημοσίων υπαλλήλων.

5

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Παρατυπίες — Δεν συνεπάγονται απαραίτητα ακυρότητα της πράξης προαγωγών — Πρέπει να είναι ουσιώδεις παρατυπίες.

Διοικητικό Δίκαιο — Αρχές — Αρχή της επανεξέτασης μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Η νέα πράξη ανάγεται στο χρόνο έκδοσης της παλαιάς — Λαμβάνονται υπόψη στοιχεία που αποτέλεσαν μέρος του πραγματικού και νομικού καθεστώτος της πράξης που ακυρώθηκε.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τρία θεσμοθετημένα κριτήρια — Αξία — προσόντα — Αρχαιότητα — Η αξία έχει νομολογιακά μεγαλύτερη βαρύτητα — Η αρχαιότητα υπερισχύει όταν τα υπόλοιπα κριτήρια είναι ίσα.

15

Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές τους που συνεκδικιάστηκαν την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των ιδίων στη θέση Βοηθού Λιμενικού Λειτουργού. Η επίδικη απόφαση είχε ληφθεί μετά από επανεξέταση της υπόθεσης μετά από ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου κατά της αρχικής απόφασης προαγωγής.

20

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

5 (1) Ο ισχυρισμός των αιτητών για ύπαρξη ζητής εκ του Νόμου υποχρέωσης του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής προς αναζήτηση συστάσεων, δεν μπορεί να ευσταθήσει. Οι νομολογιακές αρχές που διαμορφώθηκαν για το θέμα των συστάσεων δημοσίων υπαλλήλων, δεν μπορούν να τύχουν αναλογικής εφαρμογής στις προαγωγές υπαλλήλων της Αρχής Λιμένων.

10 Περαιτέρω, ο διαζευκτικός ισχυρισμός των αιτητών που στηρίχθηκε στην υπόθεση ότι λήφθηκαν υπόψη οι προηγούμενες συστάσεις του Διευθυντή, οι οποίες όμως διαμορφώθηκαν με βάση στοιχεία και δεδομένα που διαφοροποιήθηκαν ουσιαστικά κατά την επανεξέταση, επίσης δεν μπορεί να ευσταθήσει.

15 Ο πιο πάνω ισχυρισμός δεν υποστηρίζεται από τα πρακτικά της συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 21.10.92, στα οποία καμιά μνεία για συστάσεις δεν έγινε.

20 Η Αρχή δεν είχε καμιά εκ του Νόμου υποχρέωση να καλέσει το Διευθυντή να υποβάλει συστάσεις και οι σχετικοί ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.

25 (2) Η παρατυπία στη σύνταξη και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων δεν συνεπάγεται απαραίτητα την ακύρωση της πράξης. Η νομιμότητα επηρεάζεται μόνο εάν η παρατυπία είναι ουσιαστικής, επηρέησε ουσιαστικά στην υπηρεσιακή εικόνα των υπαλλήλων και άσκησε ουσιαστική επίδραση στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

30 Το Δικαστήριο έχει εξετάσει με προσοχή τα στοιχεία των φακέλων της διοίκησης που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο και έχει καταλήξει ότι οι επεμβάσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων δεν ήταν καθοριστικής σημασίας για τη λήψη της επίδικης απόφασης, για το λόγο ότι δεν διαφοροποιούσαν με οποιοδήποτε τρόπο τη συνολική εικόνα που παρουσίαζαν οι υποψήφιοι στις εκθέσεις αυτές.

35 Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις από τους αιτητές στο σύνολο των ετών αξιολόγησής της, τόσο πριν όσο και μετά τις παρεμβάσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού.

40 Η απόφαση της Αρχής να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού δεν αφορούσε θέμα ουσιαστι-

κής παρατυπίας, για το λόγο ότι οι μειώσεις που επέφερε στη συνολική βαθμολογία των εμπιστευτικών εκθέσεων του ενδιαφερόμενου μέρους για τα έτη 1983, 1984, 1985 και 1986, δεν ήταν ικανές να ανατρέψουν την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους στο σύνολο της σταδιοδρομίας του.

5

Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, η απόφαση του αρμοδίου οργάνου να αγνοήσει το μέρος των εκθέσεων που έπασχε από την παρατυπία και να βασίσει την κρίση της στο νόμιμο μέρος τους, ήταν απόλυτα επιτρεπτή και νόμιμη.

10

- (3) Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά από επανεξέταση της πλήρωσης της επίδικης θέσης προς συμμόρφωση με την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, η νέα πράξη που εκδίδεται μετά από μια τέτοια απόφαση ανάγεται στο χρόνο έκδοσης της παλαιάς και δημιουργεί στη διοίκηση την υποχρέωση να επανεξετάσει το ζήτημα με αναφορά στα στοιχεία εκείνα που αποτέλεσαν μέρος του πραγματικού και νομικού καθεστώτος της πράξης που ακυρώθηκε.

15

Οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για το έτος 1990 δεν αποτελούσαν μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά τη λήψη της πρώτης ακυρωθείσας απόφασης. Το Δικαστήριο έκρινε πως δεν υπήρχε οτιδήποτε το αντινομικό στο γεγονός ότι οι εκθέσεις αυτές δεν ήταν έτοιμες μέχρι τις 28.3.91, ημερομηνία λήψης της αρχικής ακυρωθείσας απόφασης, κατά συνέπεια, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής ορθά δεν ανέφερε ότι έλαβε υπόψη την έκθεση αυτή και ο σχετικός ισχυρισμός των αιτητών απορρίπτεται.

20

25

- (4) Κατά τη διαδικασία επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου για μια θέση, το διορίζον όργανο έχει καθήκον να συνεκτιμήσει και τα τρία θεσμοθετημένα κριτήρια, αξία-προσόντα-αρχαιότητα, μπορεί όμως να αποδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα σε ένα κριτήριο παρά σε άλλο, νοουμένου ότι ασκεί ορθά τη διακριτική του ευχέρεια. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αφού συνεκτίμησε και τα τρία καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέτερουσε έναντι των άλλων υποψηφίων και ήταν ο πιο κατάλληλος για προαγωγή στη θέση.

30

35

Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο, αλλά υπερισχύει μόνο εάν τα άλλα δύο κριτήρια είναι κατά το μάλλον ή ήττον ίσα. Η αξία, παρά το ότι δεν έχει τεθεί από το νομοθέτη ως το ισχυρότερο κριτήριο, έχει νομολογιακά βαρύτητα, για το λόγο ότι συντελεί στην αποτελεσματικότερη

40

εκτέλεση των καθηκόντων μιας θέσης, προς το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας. Στη παρούσα υπόθεση το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε σε αξία έναντι των αιτητών στο σύνολο των εμπιστευτικών του εκθέσεων.

5

Ένα διοικητικό δικαστήριο δεν επιβαίνει για να ακυρώσει μια απόφαση προαγωγής, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής υπερείχε έκδηλα του επιλεγέντος υποψηφίου. Στη παρούσα υπόθεση οι αιτητές δεν απέδειξαν ότι είχαν υπεροχή αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

15 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 3885,

Κυπρή κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 542,

20

Επαμεινώνδα κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1987,

Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,

25

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005,

Καμμίτσης ν. Οργανισμού Γεωργικής Ασφαλίσεως (1989) 3 Α.Α.Δ. 2811,

30

Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 380,

Louka a.o. ν. Ρ.Σ.Κ. α.ο. (1989) 3 C.L.R. 672,

Λάρκου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 804,

35

Λαγός κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1967,

Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025,

40

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,

Paschalis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1897,

Λύωνα κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,

<i>Δημοκρατία ν. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,</i>	
<i>Παπαδόπουλος ν. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης (1992) 4 Α.Α.Δ. 2463,</i>	
<i>Georghiou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,</i>	5
<i>Republic ν. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852,</i>	
<i>Ζαβρός ν. Ε.Δ.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 2780,</i>	10
<i>Partellides ν. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,</i>	
<i>Smyrnios ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 124,</i>	15
<i>Payatsos a.o. ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 321,</i>	
<i>Zinieris ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 1876,</i>	
<i>Republic ν. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852,</i>	20
<i>Stavrou ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 725,</i>	
<i>HjilIoannou ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,</i>	25
<i>Lewis ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253,</i>	
<i>Ευαγγέλη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 634.</i>	
Προσφυγή.	30
Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Λιμένων Κύπρου με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Βοηθού Λιμενικού Λειτουργού αντί των αιτητών.	35
<i>Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Προσφυγή αφ. 5/93.</i>	
<i>Α. Παναγιώτου, για τον Αιτητή στην Προσφυγή αφ. 14/93.</i>	
<i>Τ. Παπαδόπουλος, για τους Καθ' ων η αίτηση.</i>	40
<i>Α. Χριστοδούλου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.</i>	

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές, που συνεκδικάσθηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου, οι αιτητές ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερ. 5 3.12.92, με την οποία προήγαγαν το ενδιαφερόμενο μέρος Τρύφωνα Κάη στη θέση Βοηθού Λιμενικού Λειτουργού, αντί αυτών, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

Στη συνεδρίασή του με ημερ. 3.12.92, το Διοικητικό Συμβούλιο της 10 Αρχής ασχολήθηκε με την επανεξέταση της πλήρωσης μιας θέσης Βοηθού Λιμενικού Λειτουργού, που κενώθηκε μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ψαθάρης κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3917. Με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο ακύρωσε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στην παρούσα 15 προσφυγή Τρύφωνα Κάη, για το λόγο ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής παρέλειψε να διενεργήσει τη δέουσα έρευνα προς διαπίστωση των ουσιαστικών στοιχείων των υποψηφίων, το δε συμπέρασμα στο οποίο κατάληξε, ότι υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις μόνο για 20 τα τρία τελευταία έτη, ήταν εσφαλμένο και συνιστούσε πλάνη περί τα πράγματα.

Το Συμβούλιο επιλήφθηκε του Σημειώματος του Γενικού Διευθυντή αρ. 95/92 μαζί με όλα τα συνυποβληθέντα στοιχεία σχετικά με το θέμα και αποφάσισε να επανεξετάσει το θέμα με βάση τις εισηγήσεις 25 που περιείχοντο στο Σημείωμα. Το Συμβούλιο εξέτασε το φάκελο πλήρωσης της θέσης καθώς επίσης τους προσωπικούς και τους εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων και έκρινε ότι και οι 22 υποψήφιοι τηρούσαν κατά τον ουσιαστικό χρόνο το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης του Βοηθού Λιμενικού Επιθεωρητή.

30 Στη συνέχεια ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση το καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο της λήψης της προηγούμενης απόφασής του. Το Συμβούλιο εμελέτησε όλα τα ουσιαστικά στοιχεία που είχε ενώπιόν του, το Σημείωμα 95/92, καθώς και τους φακέλους με τα προσωπικά στοιχεία και την αξία των 35 υποψηφίων όπως αυτή αντικατοπτριζότο στο σύνολο των εμπιστευτικών τους εκθέσεων με έμφαση στα τρία τελευταία χρόνια που υπήρχαν. Εξετάζοντας τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τις διαφοροποιήσεις του προσωπικού 40 γραφοντος λειτουργού, επειδή έγιναν χωρίς να τις συζητήσει προηγουμένως με τον αξιολογούντα λειτουργό, χωρίς να δώσει τη δική του αξιολόγηση με κόκκινο μελάνι και μονογραφή αλλά και χωρίς να αιτιολογήσει τη διαφωνία του. Επίσης εξέτασε ξεχωριστά την καθεμιά από τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν από τους Ζαχαρία Γαβριή-

λίδη ημερ. 28.1.91, Δημήτρη Χ"Ναθαναήλ ημερ. 14.2.91, Δημήτρη Ευθυβούλου ημερ. 24.1.91, Παναγιώτη Κουντούρη ημερ. 11.2.91, Αντρέα Ηρακλέους ημερ. 11.2.91, Νίκο Καρνάο ημερ. 3.12.90 και 6.2.91, Φωκά Ριφή ημερ. 24.1.91, Κώστα Χρίστου ημερ. 3.12.90 και 12.2.91, Αντρέα Ελευθερίου ημερ. 11.2.91, για την εμπιστευτική έκθεσή τους για το 1989 και έκρινε ότι αυτές δεν εστοιχειοθετούντο και αποφάσισε να μην τις λάβει υπόψη. 5

Το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενάπιόν του ουσιώδη στοιχεία έκρινε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι ο κ. Τρύφωνας Κάης υπερερούσε κατά τον ουσιώδη χρόνο έναντι των άλλων υποψηφίων και ήταν ο πιο κατάλληλος για προαγωγή στη θέση του Βοηθού Λιμενικού Επιθεωρητή και αποφάσισε να τον προαγάγει στην εν λόγω θέση με ισχύ από τις 15.4.1991. 10 15

Αποτέλεσε βασικό επιχείρημα των δικηγόρων των αιτητών πως η επίδικη απόφαση έπασχε από ακυρότητα, για το λόγο ότι οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να καλέσουν τον Προϊστάμενο του Τμήματος να υποβάλει σε συστάσεις για τους υποψηφίους, όπως είχαν εκ του Νόμου υποχρέωση να πράξουν. Το επιχείρημα αυτό στηρίχθηκε στη θέση ότι σε περιπτώσεις προαγωγών στην Αρχή Λιμένων ισχύουν και εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι πρόνοιες των εκάστοτε εν ισχύϊ Νόμων περί Δημοσίας Υπηρεσίας, λόγω της ύπαρξης του Καν. 3 του Μέρους IV των περί Αρχής Λιμένων Κύπρου (Σχέδια και Λοιποί Όροι Υπηρεσίας Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1982, Κ.Δ.Π. 317/82, ο οποίος προβλέπει ότι, "Η προαγωγή υπαλλήλων αποφασίζεται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, η οποία κρίνεται αφού εφαρμοστούν κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 46 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 και 1981". 20 25 30

Σύμφωνα με την ίδια εισήγηση, εφόσον η επίδικη προαγωγή αποφασίστηκε μετά την ψήφιση του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, εφαρμογή είχαν εν προκειμένω οι διατάξεις του άρθρου 35(4) του Νόμου 1/90, σύμφωνα με τις οποίες το αρμόδιο όργανο έχει υποχρέωση προ πάσης προαγωγής, να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση. 35

Οι δικηγόροι των αιτητών πρόβαλαν επίσης το διαζευκτικό επιχείρημα πως και αν ακόμη ήθελε θεωρηθεί πως λήφθηκαν υπόψη οι προηγούμενες υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους συστάσεις του Διευθυντή Εκμετάλλευσης, αυτές στηρίχθηκαν σε δεδομένα που κρίθηκαν από το Δικαστήριο ως ανεπαρκή και τα οποία κατά την επανεξέταση είχαν 40

ουσιωδώς διαφοροποιηθεί· κατά συνέπεια, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής είχε υποχρέωση να ξανακαλέσει το Διευθυντή να υποβάλει νέες συστάσεις, με βάση τα νέα δεδομένα που διαμορφώθηκαν.

- 5 Η πρόνοια του Καν. 3 ήταν σαφής όσον αφορά τη διατύπωση του περιεχομένου της. Η παραπομπή του Κανονισμού στο Ν. 33/67 αφορούσε αποκλειστικά τη ρύθμιση του τρόπου υπολογισμού της αρχαιότητας των υπαλλήλων της Αρχής κατά τη διαδικασία των προαγωγών, η οποία θα γίνετο με βάση την αναλογική εφαρμογή των
10 προνοιών του άρθρου 46 του Ν. 33/67.

- Εκτός από την ειδική ρύθμιση του Καν. 3, και τη ρύθμιση του Καν. 1 του Μέρους IV, η οποία εν πάση περιπτώσει δεν αφορούσε θέματα προαγωγών, καμία άλλη πρόνοια στους σχετικούς Κανονισμούς δεν
15 υπήρχε για αναλογική εφαρμογή των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων ή των εκάστοτε τροποποιήσεών τους στην Αρχή Λιμένων.

- Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός των αιτητών για ύπαρξη ρητής εκ του Νόμου υποχρέωσης του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής προς ανα-
20 ζήτηση συστάσεων, δεν μπορεί να ευσταθήσει. Οι νομολογιακές αρχές που διαμορφώθηκαν για το θέμα των συστάσεων δημοσίων υπαλλήλων, δεν μπορούν να τύχουν αναλογικής εφαρμογής στις προαγωγές υπαλλήλων της Αρχής Λιμένων. (Βλ. σχετικά, *Ιωάννα Πουλλή ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3885, *Μάρω Κυπρή κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 542 και *Σπίρος Επαμεινώνδα κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ.*, (1993) 4 Α.Α.Δ. 1987).

- Περαιτέρω, ο διαζευτικός ισχυρισμός των αιτητών που στηρίχθηκε στην υπόθεση ότι λήφθηκαν υπόψη οι προηγούμενες συστάσεις
30 του Διευθυντή, οι οποίες όμως διαμορφώθηκαν με βάση στοιχεία και δεδομένα που διαφοροποιήθηκαν ουσιωδώς κατά την επανεξέταση, επίσης δεν μπορεί να ευσταθήσει.

- Ο πιο πάνω ισχυρισμός δεν υποστηρίζεται από τα πρακτικά της συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 21.10.92, στα οποία
35 καμιά μνεία για συστάσεις δεν έγινε.

- Η Αρχή δεν είχε καμιά εκ του Νόμου υποχρέωση να καλέσει το Διευθυντή να υποβάλει συστάσεις και οι σχετικοί ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.
40

Οι δικηγόροι των αιτητών αφενός μεν πρόβαλαν σαν λόγο ακύρωσης το ζήτημα της αναξιοπιστίας στη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων, αφετέρου δε, προσέβαλαν ως παράνομη

την απόφαση της Αρχής να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού στις εκθέσεις αυτές.

Έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί πως η παρατυπία στη σύνταξη και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων δεν συνεπάγεται απαραίτητα την ασύρρωση της πράξης. Η νομιμότητα επηρεάζεται μόνο εάν η παρατυπία είναι ουσιώδης, επενήργησε ουσιαστικά στην υπηρεσιακή εικόνα των υπαλλήλων και άσκησε ουσιώδη επίδραση στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σχετικά *Σεκαίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136, *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005, *Κώστας Καμμίτοης ν. Ο.Γ.Α.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2811, *Ρένος Αργυρίδης ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 380, *Γιαννούλα Λουκά κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 672 και *Ξενίς Λάρκου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 804).

Έχω εξετάσει με προσοχή τα στοιχεία των φακέλων της διοίκησης που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο και έχω καταλήξει ότι οι επεμβάσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων δεν ήταν καθοριστικής σημασίας για τη λήψη της επίδικης απόφασης, για το λόγο ότι δεν διαφοροποιούσαν με οποιοδήποτε τρόπο τη συνολική εικόνα που παρουσίαζαν οι υποψήφιοι στις εκθέσεις αυτές.

Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις από τους αιτητές στο σύνολο των ετών αξιολόγησής του, τόσο πριν όσο και μετά τις παρεμβάσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού.

Η απόφαση της Αρχής να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού δεν αφορούσε θέμα ουσιαστικής παρατυπίας, για το λόγο ότι οι μειώσεις που επέφερε στη συνολική βαθμολογία των εμπιστευτικών εκθέσεων του ενδιαφερόμενου μέρους για τα έτη 1983, 1984, 1985 και 1986, δεν ήταν ικανές να ανατρέψουν την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους στο σύνολο της σταδιοδρομίας του. (Βλ. σχετικά *Ανδρέας Λαγός κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1967 και *Ανδρέας Στυλιανού ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025).

Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, η απόφαση του αρμοδίου οργάνου να αγνοήσει το μέρος των εκθέσεων που έπαυσε από την παρατυπία και να βασίσει την κρίση της στο νόμιμο μέρος τους, ήταν απόλυτα επιτρεπτή και νόμιμη.

Εκ μέρους του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή 5/93, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι κακώς το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής δεν έλαβε υπόψη κατά την επανεξέταση τις εμπιστευτικές εκθέσεις

των υποψηφίων για το έτος 1990.

5 Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά από επανεξέταση της πλήρωσης της επίδικης θέσης προς συμμόρφωση με την ακυρωτική
 10 απόφαση του Δικαστηρίου. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, η νέα πράξη που εκδίδεται μετά από μια τέτοια απόφαση ανάγεται στο χρόνο έκδοσης της παλαιάς και δημιουργεί στη διοίκηση την υποχρέωση να επανεξετάσει το ζήτημα με αναφορά στα στοιχεία εκείνα που αποτέλεσαν μέρος του πραγματικού και νομικού καθεστώτος της πράξης που ακυρώθηκε. [Βλ., *R. v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163, 179, *Paschalis v. R.* (1988) 3 C.L.R. 1897, *Γεώργιος Λύωνα κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, *Δημοκρατία ν. Ανδρέα Στυλιανού κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427 και *Μάριος Παπαδόπουλος ν. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2463].

15 Οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για το έτος 1990 δεν αποτελούσαν μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά τη λήψη της πρώτης ακυρωθείσας απόφασης. Το Δικαστήριο έκρινε πως δεν υπήρχε οτιδήποτε το αντινομικό στο γεγονός ότι οι εκθέσεις
 20 αυτές δεν ήταν έτοιμες μέχρι τις 28.3.91, ημερομηνία λήψης της αρχικής ακυρωθείσας απόφασης· κατά συνέπεια, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής ορθά δεν ανέφερε ότι έλαβε υπόψη την έκθεση αυτή και ο σχετικός ισχυρισμός των αιτητών απορρίπτεται.

25 Αποτέλεσε βασική εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή αρ. 14/93 πως, εφόσον σε όλα τα υπόλοιπα κριτήρια αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ίσοι, η κατά 4 χρόνια πασιφανής υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα δημιούργησε στην Αρχή την υποχρέωση για ειδική αιτιολόγηση της παραγνώρισής της.

30 Κατά τη διαδικασία επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου για μια θέση, το διορίζον όργανο έχει καθήκον να συνεκτιμήσει και τα τρία θεσμοθετημένα κριτήρια, αξία-προσόντα-αρχαιότητα, μπορεί όμως να αποδόσει μεγαλύτερη βαρύτητα σε ένα κριτήριο παρά σε
 35 άλλο, νοουμένου ότι ασκεί ορθά τη διακριτική του ευχέρεια. [Βλ. *Odysseas Georghiou v. R.* (1976) 3 C.L.R. 74, *R. v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, *Ανδρέας Στυλιανού ν. Ε.Δ.Υ.* (ανωτέρω), και *Παναγιώτης Ζαβρός ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2780].

40 Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αφού συνεκτίμησε και τα τρία καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερούσε έναντι των άλλων υποψηφίων και ήταν ο πιο κατάλληλος για προαγωγή στη θέση.

Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο, αλλά υπερισχύει μόνο εάν τα άλλα δύο κριτήρια είναι κατά το μάλλον ή ήττον ίσα. [Βλ., *Costas Partellides v. R.* (1969) 3 C.L.R. 480, *Smyrniotis v. R.* (1983) 3 C.L.R. 124, *Payatsos & Others v. R.* (1987) 3 C.L.R. 321 και *Zinieris v. R.* (1987) 3 C.L.R. 1876]. 5

Η αξία, παρότι δεν έχει τεθεί από το νομοθέτη ως το ισχυρότερο κριτήριο, έχει νομολογιακά μεγαλύτερη βαρύτητα, για το λόγο ότι συντελεί στην αποτελεσματικότερη εκτέλεση των καθηκόντων μιας θέσης, προς το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας. [Βλ., *R. v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, *Stavrou v. R.* (1987) 3 C.L.R. 725 και *Παναγιώτης Ζαβρός ν. Ε.Δ.Υ.*, ανωτέρω]. 10

Στη παρούσα υπόθεση το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε σε αξία έναντι των αιτητών στο σύνολο των εμπιστευτικών του εκθέσεων. 15

Ένα διοικητικό δικαστήριο δεν επεμβαίνει για να ακυρώσει μια απόφαση προαγωγής, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής υπερείχε έκδηλα του επιλεγέντος υποψηφίου. Στην παρούσα υπόθεση οι αιτητές δεν απέδειξαν ότι είχαν υπεροχή αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων. [Βλ. *Hadjiloannou v. R.* (1983) 3 C.L.R. 1041, 1043, *Rolis Lewis v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253 και *Ευαγγέλη κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 634]. 20

Οι προσφυγές αποτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. 25

Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.